

GROENE VINGERS

Tulpen uit vrachtwagenzeil. Viltens sanseveria's. En ranonkels van poedersuiker en eiwit. De natuur blijft een onuitputtelijke bron van inspiratie voor deze ontwerpers.

Door Elsbeth Grievink · Fotografie: No Candy

Linda Nieuwstad (44), maakt internationaal furore met haar monumentale bloemstukken, geïnspireerd op de bloemstillevens van oude meesters.

Het atelier van Linda Nieuwstad houdt het midden tussen een naaiatelier en een staalbewerkingsbedrijf. Met rollen dekens, stof en zeil aan de ene kant, en lasapparaten en een lasdampafzuiger aan de andere. Hier komen de bloemstukken tot stand waarmee ze in korte tijd de designwereld veroverde. Ze gebruikt vrachtwagenzeil om de vette look van tulpenbladeren na te bootsen, wol om meeldraden met poedereffect te creëren en harige wollen dekens voor de stelen. Onlangs vond Nieuwstad een nieuw materiaal in velours. 'Die stof zie je nu veel in de mode en in het interieur, maar die is ook heel geschikt om het zachte hart van een primula dat tactiele mee te geven. Van zo'n ontdekking word ik blij.'

Het was een tentoonstelling over de Nederlandse bloemstillevens kunstenaar Jan van Huysum die Nieuwstad op het idee bracht bloemen na te maken. Ze was net afgestudeerd als autonoom kunst-

naar, nog aan het zoeken naar een richting en raakte betoverd door de precisie en de zintuiglijkheid van de 17de-eeuwse schilderijen. 'Ik kroop zo dicht op het doek dat de suppoost me iedere keer moest terugfluiten. Het liefst wilde ik in die schilderijen stappen. Dat ga ik doen, dacht ik: bloemen creëren waar je heel dichtbij kunt komen.'

Donkergroen bouwzeil
Nieuwstad leerde lassen, om op groot formaat te kunnen werken met staal. De eerste serie die ze maakte, bestond uit paardenbloemen van donkergroen bouwzeil. Al snel volgden de eerste opdrachten en tentoonstellingen. Maar haar doorbraak kwam toen Piet Hein Eek haar de kans gaf haar bloemen te exposeren in door hem ontworpen vazen. 'Ik werd in één klap gelanceerd in de designwereld. Voor ik het wist stond ik op de Salone del Mobile in Milaan en werd ik benaderd door onder meer Forbo, dat bloemen van marmoleum wilde, en een ontwerper als Paola Navone, die bloemen bestelde voor een van haar projecten in Hongkong.'

Nog altijd vormen de oude meesters de grootste inspiratiebron voor Nieuwstads werk. 'Net

als de schilders kijk ik goed naar de stofuitdrukking van een bloem. Hoe kan ik die tere blaadjes zo goed mogelijk benaderen? Welk materiaal leent zich het best voor de stampers? Vervolgens ontstaat het ontwerp van de bloem tijdens het maken: terwijl ik las en naai maak ik keuzes.'

De zaken gaan goed. Nieuwstad heeft opdrachten, ze exposeert in binnen- en buitenland en ze kan goed leven van de verhuur van haar werk voor fotoshoots en evenementen. Een droomopdracht heeft ze nog wel: 'Ik zou graag het verhaal van *Erik of Het klein insectenboek* van Godfried Bomans voor de Efteling willen maken. Een tuin vol joekels van bloemen en planten – de insecten mag iemand anders doen – waar je doorheen kunt lopen en waar je je heel klein kunt wanen. Dat is de essentie van mijn werk, en waar het allemaal mee begon: de wens een bloemenwereld te creëren waar je in kruipet en onderdeel van wordt.'

Linda Nieuwstad zou graag nog eens 'Erik of Het klein insectenboek' uitbeelden voor de Efteling.

'Velours is heel geschikt voor het zachte hartje van een primula'